

IZVORUL TĂMĂDUIRII

Învorăște apa cea vie care curge spre viața veșnică

Foaia religioasă „IZVORUL TĂMĂDUIRII” LA CEAS ANIVERSAR

ramurile parohiei: IZVORUL TĂMĂDUIRII și SF. HARALAMBIE

NR. 23 (800) † ANUL XVI † 9 Iunie 2019

† La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații libere preluate în mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți. †

Foaia religioasă „Izvorul Tămăduirii” a Parohiei noastre încununază astăzi numărul **800**, fiind în al **șaizeprezecelea** an de apariție săptămânală. Această foaie religioasă are numele parohiei, are începutul odată cu biserica și a mers în paralel cu zidirea bisericii. Acum 16 de ani, preotul paroh împreună cu câțiva consilieri de atunci, au încercat să aducă un nou suflu duhovnicesc credincioșilor din Cartierul **Parcul Tineretului** prin două lucrări: Lucrarea de zidire a bisericii pentru cultul divin public și lucrarea de comunicare cu familiile ortodoxe printr-o revistă parohială. De la cel dintâi număr al foii religioase din februarie 2004 care avea mai mult un aspect de program liturgic și până la acest număr **800**, EDITORII s-au străduit să comunice mesajul-chemare al Mântuitorului Hristos, mesaj și chemare care ne conduc pe „cărarea împărăției”, pe „calea luminii și a mântuirii”. Foaia religioasă a prins viață și s-a identificat cu viața parohiei pentru că a redat crâmpie dintr-o mare jertfă, aceea a zidirii bisericii parohiale, continuată cu zidirea de biserici în sufletele credincioșilor. Căci, în fond, chemarea noastră a tuturor este aceea de a deveni biserici vii în care să locuiască Mântuitorul Hristos și împreună cu El întreaga Sfântă Treime. Foaia religioasă este totodată și o cronică a parohiei ca familie a credincioșilor uniți prin credință și rugăciune. Ea redă evenimente petrecute în parohie, în Biserica noastră sau pe plan bisericesc, ceea ce întărește sentimentul frăției între creștini. Mesajul acestei *Foi religioase* concentrează ideea că Biserica este o comunitate misionară, lucrătoare prin iubire și slujire, având ca scop mântuirea tuturor. Cu prilejul acestui număr jubiliar, în numele tuturor editorilor și colaboratorilor, dorim ca lecturarea acestor pagini să ofere odihnă sufletească și folos duhovnicesc în spirit duminical și în sensul cuvintelor scripturistice: „*Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi*” (Matei 11, 28).

La mulți ani și mulți cititori!

- REDACTORII FOII RELIGIOASE „IZVORUL TĂMĂDUIRII” -

† Cel Ce luminători pe pământ pe Părinții noștri i-ai întemeiat și printr-înșii la adevărata credință pe noi, pe toți, ne-ai îndreptat, mult îndurate, Slavă Ție.

VIAȚA VEȘNICĂ ESTE ÎNAINTEA NOASTRĂ

Mântuitorul nostru Iisus Hristos ne sfințește prin cuvântul Sfintei Evangheliei și prin harul Sfințelor Taine, umplându-ne sufletele cu binecuvântările Sale dumnezeiești. Pe toți ne cheamă la Împărăție și slavă, la moștenirea cerului. Ținta măreață pe care ne-o pune înaintea este viața veșnică. Această viață nemuritoare ne-o descoperă Domnul și o asigură tuturor. De aici se vede clar valoarea făpturii omenești, înzestrată cu suflet nemuritor, care a fost răscumpărat cu prețul sângelui dumnezeiesc. Dacă nu credem în viața de veci, viața omenească nu valorează nimic. Însă Domnul nostru ne învață că lumea toată, cu toate bogățiile ei, nu valorează cât un suflet nemuritor: „*Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul?*” (Marcu 8, 36). În această viață pământească, ne încredințăm viețile unor deziderate care pot fi: banii, plăcerile, poziția socială. Dar orice, în afară de Dumnezeu, ne dezamăgește și ne determină să strigăm cu înțeleptul Solomon: „*Tot ce doreau ochii mei nu am dat la o parte și nu mi-am oprit inima de la nici o veselie. Și iată că am văzut că totul este deșertăciune și vânare de vânt*” (Eclesiastul 2, 10-11). Sfântul Evanghelist Ioan afirmă: „*Lumea trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac*” (1 Ioan 2, 17). Cel mai puternic în viață este cel ce se predă Atotputernicului Domn, asemenea prorocului David, care zice: „*Iubi-Te-voi Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu*” (Psalm 17, 1). Este nemuritor acela care își predă viața sa lui Hristos, Biruitorul morții, Care zice: „*Eu sunt Învierea și Viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi*” (Ioan 11, 25). Cui ne predăm noi viața? La ceva care, într-o zi, va înceta să existe? La ceva care ne va lăsa reci și uscați? Ori ne predăm viața lui Hristos, Care va sta lângă noi toată veșnicia? Să luăm aminte: viața veșnică este viața noastră personală și după moarte, viață căreia îi sunt destinați toți oamenii și pe care ne-o promite Mântuitorul nostru când zice: „*Mă duc să vă gătesc loc. Și dacă Mă voi duce și vă voi găti loc, iarăși voi veni și vă voi lua la Mine, ca să fiți și voi unde sunt Eu*” (Ioan 14, 2-3). Fiecare își asigură viața cea veșnică prin strădanie proprie, în viața pământească. Viața veșnică a celor păcătoși este o temniță spirituală și chin veșnic. În schimb, virtuozii beneficiază de liniște și pace sufletească, ca urmare a comuniunii lor cu Hristos și cu întreaga Biserică, de-a lungul existenței lor pământești. Astfel, viața lor viitoare va fi o duminică și o sărbătoare fără sfârșit. Veșnicia, în toată măreția ei, o dobândesc aceia care își valorifică aptitudinile lor morale și profesionale. Moștenitorii vieții veșnice sunt toți cei ce se sârguiesc și luptă pentru un ideal înalt, cei ce fac pe pământ muncă ziditoare, care nu se lasă împiedcați de obstacole și sunt gata de orice jertfă pentru realizarea a tot ceea ce înalță, edifică și înobilează pe oameni. Să alegem drumul adevărat al nădejzii spre viața veșnică din fața noastră!

DESPRE SFÎNTA SCRIPTURĂ (III)

Sfânta Scriptură (Biblia) este scrisă de om, asistat de Dumnezeu, avându-l ca destinatar pe omul dintotdeauna și de pretutindeni și într-un limbaj pe care omul, îndeplinind anumite condiții, îl poate descifra. Sfânta Scriptură a influențat profund lumea, fiind o neîntrecută carte de evlavie, de îndrumare sufletească, de îndemn spre iubirea de oameni și de Dumnezeu, spre agonisirea păcii interioare și a arvunei bucuriei veșnice. Dacă vrem să-L cunoaștem pe Dumnezeu, trebuie să studiem Sfânta Scriptură. O mare parte din durerea sufletească, neînțelegerile și deciziile greșite pe care le luăm apar dintr-un simplu motiv: nu-L cunoaștem pe Dumnezeu. S-ar putea să fi auzit despre El sau știm ce spun alții despre El, dar oare știm noi ce spune Dumnezeu despre sine Însuși? Atunci când studiezi Cuvântul lui Dumnezeu ai posibilitatea să cunoști adevărurile lăsate de El. Sfântul Ioan Gură de Aur spunea tuturor că nici o vreme nu este piedică pentru citirea dumnezeieștilor Scripturi: „*Așadar, vă rog, să nu neglijăm citirea dumnezeieștilor Scripturi, ci să le citim des, fie de cunoaștem înțelesul Scripturilor, fie de nu-l cunoaștem. Citirea continuă ne ajută să ținem bine minte ce citim; adeseori ceea ce nu putem înțelege ce citim astăzi, vom putea dintr-o dată înțelege mâine, dacă revenim și citim, pentru că bunul Dumnezeu ne luminează pe nevăzute mintea*” (Omiliile la Facere, 35, 2). Sfânta Scriptură este o colecție de cărți ce se adresează tuturor credincioșilor în scopul „*dobândirii vieții veșnice*” (Ioan 5, 39). De aceea Sfânta Scriptură este cea mai citită carte din toată literatura lumii și cartea cea mai recomandată atât preoților cât și credincioșilor, deoarece fiecare poate face din paginile ei o adevărată hrană spirituală. Sfânta Scriptură este cartea religioasă a creștinilor pentru creștere spirituală și morală, pentru mântuire. Fiindcă mântuirea depinde de împlinirea poruncilor dumnezeiești, iar acestea sunt cuprinse în Sfânta Scriptură, este foarte important ca printre preocupările creștinilor de zi cu zi să se numere și aceea de a citi din Scriptură. Se cuvine ca orice creștin, preot teolog sau laic, să se aplece cu credință și evlavie spre Sfânta Scriptură și să o citească, s-o studieze și să mediteze asupra învățăturilor ce se desprind din ea. Căci prin înaltele ei învățături ne instruiem, ne înălțăm sufletele către Dumnezeu, ne consolăm în necazuri și în dureri, găsim soluționare la toate dilemele și problemele noastre. Sfânta Scriptură este cea mai autentică și mai sigură călăuză, pentru viața noastră personală și comunitară și cel mai bun îndreptar spre desăvârșirea și mântuirea noastră. Sfânta Scriptură s-a scris cu insuflarea Sfântului Duh care a luminat mintea Profeților și Apostolilor ca să priceapă și i-a îndemnat să scrie Descoperirea Lui. Astfel Sfântul Apostol Pavel ne spune că: „*Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos spre învățatură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înțeleptirea cea întru dreptate, astfel ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit bine pregătit pentru orice lucru bun*” (2 Timotei 3, 16-17). Înțelegerea și citirea Sfintei Scripturi are o importanță foarte mare pentru credincioși. Dumnezeu a ascuns tainele vieții de cei înțelepți și le-a descoperit celor smeriți. Mântuitorul a mulțumit Tatălui: „*Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și de cei pricepuți și le-ai descoperit pruncilor*” (Luca 10, 21).

PAROH: Preot Ioan Alupoaii † Telefon: 0745 497143 † Contul parohiei - BANCA TRANSILVANIA: RO81BTRLRONCRT0P90566101

Program Liturgic

ZIUA	ORA	SLUJBE și ACTIVITĂȚI
Miercuri 12 iunie	18:00	Paraclisul Sfintei Icoane Portărița
Vineri 14 iunie	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 15 iunie	07:00	Sfânta Liturghie
	↓ 09:30	Pomenirea celor adormiți (Sâmbăta morților - Moșii de vară)
	18:00	Vecernie la Biserica Duminica Mare
Duminică 16 iunie	07:00 ↓	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11:30	Vecernia plecării genunchilor
	17:00	Slujbă la Biserica „Sf. Treime”

Mai puțin de un dolar

Unui om de știință american i-a venit, într-o zi, ideea să socotească părțile materiei din care este făcut corpul omenesc. El a obținut următorul rezultat: cu apa din corp s-ar putea spăla o batistă de buzunar; cu fierul din sânge s-ar putea face șapte cuie de potcovit un cal; cu calciul din oase s-ar putea înălbi peretele unei camere. Mai este în om cărbune, cu care s-ar putea prepara 65 de creioane. Se mai găsește în trup fosfor necesar pentru o cutie de chibrituri. Deci, toate aceste lucruri, socotite la prețul curent, nu costă nici măcar un dolar, ci doar 93 de cenți.

O „mică” greșală

Un om spunea odată: „De ce mi-ar păsa de Dumnezeu și de Biserică? Pentru mine, două lucruri contează în viață: ocupația mea și familia mea”. Un prieten îl întreabă: „Nu te-ai oprit vreodată să gândești că într-o zi tu le vei pierde pe amândouă? Atunci ce vei avea?”. Omul răspunde: „Niciodată n-am gândit în acest fel”. Aceasta e greșala pe care o fac robii celor pământești.

Cutia cu iubire...

Fetița pregătea un pachet pentru sărbători. Învelea o cutie cu o hârtie aurie foarte scumpă. „Ce faci?”, o întrebă tatăl ei cu asprime. „Irosești toată hârtia! Știi cât de mult costă?”. Cu ochii plini de lacrimi, fetița s-a ascuns într-un colț strângând la piept cutia învelită cu scumpa hârtie de împachetat. „E pentru tine, tati!”, șopti ea. Tatăl se înduioșă. Fusese poate prea sever. La urma urmei cadoul era pentru el. Desfăcu cu răbdare hârtia aurie și deschise încet cutia. Era goală! Surpriza neplăcută îi reaprinsă supărarea și explodă: „Ai consumat toată hârtia și panglica asta pentru a împacheta o cutie goală?”. În timp ce ochii mari i se umpleau din nou de lacrimi, fetița spuse: „Dar nu e goală, tati! Înăuntru am pus un milion de săruturi!”. De aceea, azi, la serviciu, un om ține pe biroul lui o cutie de pantofi. „Dar e goală!”, îi spun cu toții. „Nu! E plină cu iubirea fetiței mele!”.

Fântâna Frumuseții

A fost odată o fetiță cam urâtică la chip și din cauza asta era mereu invidioasă și răutăcioasă. Dar într-o noapte ea a visat că în fața ei a apărut Fântâna Frumuseții. Oricine se spăla pe față în ea devenea frumos la chip. Fetița s-a repezit să se spele, dar un înger a oprit-o și i-a spus: „Încă nu! Du-te acasă și timp de o lună să te porți frumos cu toți oamenii, să nu te superi niciodată pe nimeni ci să zâmbești tuturor cu dragoste!” Fetița s-a învoit, dar după o lună îngerul iar a oprit-o și i-a cerut să se poarte tot așa de bine încă trei luni. În sfârșit, după trei luni îngerul zâmbi și îi dădu voie să se apropie de fântână. Fetița se aplecă, dar înainte de a atinge apa zări în oglinda fântânii un chip foarte drăgălaș, zâmbitor. Nedumerită, privi la înger și acesta îi spuse: „În oglindă este chipul tău, nu mai este nevoie să te speli. Ascultarea, Bunătatea și Dragostea te-au făcut frumoasă”